

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Svaret er selvfølgelig ja. Jeg vil drage omsorg for det.

Jeg må også sige til hr. Stillinger, som havde nogle betragtninger over, om det ikke kunne køre nogle år endnu, at jeg synes, jeg formulerede mit første svar således, at jeg ikke afviste denne tankegang. Jeg ville tage stilling, når situationen var en anden, og det løfte, jeg gav dengang, står jeg selvfølgelig stadig ved.

Det er jo DSB, som har overenskomsten, og det er også DSB, som har forhandlet med de pågældende, og jeg kan ikke forstå, at der bør ske nogen ændring i det. Men jeg har altså ved mit svar til hr. Risgaard Knudsen bekræftet min holdning til disse forhandlinger.

Stillinger (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke vil være lidt mere klar i sin besvarelse af både hr. J. K. Hansens, hr. Risgaard Knudsens og mit spørgsmål om § 12 om voldgiften. Kan det overhovedet lade sig gøre at nedlægge ruten, inden man tager voldgiften ind i billedet? Det er den ene ting.

Jeg synes også, der er en anden væsentlig ting, som ministeren bør svare på. Der er altså nogle mennesker, der er ansat dernede, og som nu i 10 måneder har haft usikkerhed om deres job. Jeg vil godt have en tilkendegivelse fra ministeren, om ikke andet så om, hvornår man forventer at de kan få fred og ro til at passe deres arbejde, så de kan vise, at den færgerute kan leve videre og eventuelt blive en god forretning for DSB. Det mener jeg de har krav på.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Det er klart, at i en situation, hvor virksomheder ændrer karakter eller lukker eller har problemer, går det ud over personalet. Det gør det i øjeblikket, hvor vi stopper mange små luftfartsselskaber, fordi der ikke er passagerer til ruterne. Det sker også mange steder i det private erhvervsliv.

Selvfølgelig skal vi tage alt det hensyn til personalet, vi overhovedet kan, og det vil jeg da gøre på givne foranledning. Men jeg synes også, jeg har sagt, at jeg vil sige det til DSB, når denne spørgetid er forbi.

Når jeg ikke svarede hr. J. K. Hansen direkte, skyldes det, at det svar, som DSB har hjulpet mig med at udarbejde, henviser til en overens-

komst af 1968, hvorimod hr. J. K. Hansen henviser til en overenskomst fra 1962. Og det er altså ting, jeg gerne vil have klaret op, når jeg om lidt vender tilbage til mit kontor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 530**3) Til økonomiministeren af:****Aage Frandsen (SF):**

»Vil regeringen medvirke til, at formålet for Det Økonomiske Råd ændres, sådan at økologiske aspekter i højere grad indgår i rådets arbejde, og/eller vil regeringen lade oprette et økologisk råd på linje med Det Økonomiske Råd, hvorved de økologiske aspekter løbende vurderes af et uafhængigt råd, på samme måde som de økonomiske aspekter vurderes af Det Økonomiske Råd?«

Skriftlig begrundelse

Selv om Det Økonomiske Råd løbende leverer udmærkede analyser, der belyser en række økonomiske problemstillinger, som såvel regering som opposition har glæde af i arbejdet med udformningen af den økonomiske politik, forekommer det mere og mere mangelfuldt, at økologiske aspekter ikke eller stort set ikke inddrages, men at der alene er tale om økonomiske vurderinger.

Dette kunne afhjælpes ved, at Det Økonomiske Råd også fik til opgave at inddrage økologiske aspekter. Men hvis det er noget, Det Økonomiske Råd får tillagt oven i sit nuværende arbejde, kan man måske risikere, at det bliver noget ganske underordnet i forhold til de økonomiske analyser.

Dertil kommer, at Det Økonomiske Råd heller ikke umiddelbart besidder den ekspertise, som skal være til rådighed for at kunne foretage økologiske analyser. Hvis man derfor mener, at økologiske analyser skal foretages af et uafhængigt råd på linje med økonomiske analyser, kan det være naturligt, at der oprettes et økologisk råd parallelt med Det Økonomiske Råd.

Aage Frandsen (SF):

Vi har igennem godt 25 år fået glimrende rapporter og analyser fra Det Økonomiske Råd, som har været gode for både regering og